

Bruxelles, den 8.10.2018
COM(2018) 679 final

2018/0350 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko og den tilhørende gennemførelsesprotokol

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 28. februar 2007 trådte en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko i kraft¹. Den sidste gennemførelsesprotokol til aftalen², som trådte i kraft den 15. juli 2014, udløb den 14. juli 2018. På et mere overordnet plan er den nuværende partnerskabsaftale et led i forbindelserne mellem EU og Marokko som afspejlet i Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering af 26. februar 1996 mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side³, som trådte i kraft i 2000. Aftalen har til formål at sikre korrekt forvaltning og bæredygtige fiskeressourcer fra et økologisk, økonomisk og socialt perspektiv.

På grundlag af de af Rådet vedtagne forhandlingsdirektiver⁴ har Kommissionen ført forhandlinger med Marokkos regering med henblik på at ændre partnerskabsaftalen om fiskeri mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko og nå til enighed om en ny gennemførelsesprotokol dertil.

Disse forhandlinger og de deraf følgende tekster tager fuldt ud hensyn til dommen afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 27. februar 2018 i sag C-266/16⁵, hvori det blev fastslået, at fiskeriaftalen og den tilhørende protokol ikke finder anvendelse på farvande, der støder op til Vestsaharas territorium. Under henvisning til betragtningerne i Domstolens dom og i overensstemmelse de to parter ønsker har det imidlertid af flere årsager været muligt at lade dette territorium og de farvande, som støder op til det, omfatte af fiskeripartnerskabet. For det første er det fra et økonomisk synspunkt vigtigt, at EU-flåden udøver sit fiskeri, herunder i disse farvande, inden for en sikker retlig ramme med et klart defineret geografisk anvendelsesområde. For det andet er det fastsat, at territoriet og dets befolkning skal nyde godt af de økonomiske og sociale fordele ved aftalen i en udstrækning, der er proportional med fiskeriet, navnlig i kraft af landinger af EU-flådens fangster, beskæftigelse af søfolk, investeringer og andre foranstaltninger til støtte for sektoren, som er muliggjort af det finansielle bidrag, som er fastsat i protokollen til fiskeriaftalen. For det tredje skal det bemærkes, at Kongeriget Marokko, der administrerer territoriet (i det mindste hovedparten af det) er den eneste enhed, hvormed der kan opnås en sådan enighed i betragtning af, at ingen anden enhed kan sikre bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer samt forvaltning af og tilsyn med sektorstøtten, der skal komme territoriet Vestsahara og dets befolkning til gode.

For det fjerde er forslaget til en ny aftale og en ny protokol i fuld overensstemmelse med folkeretten og EU-retten. EU har konsekvent bekræftet sin tilslutning til bilæggelse af tvisten i Vestsahara og støtter de bestræbelser, som FN's generalsekretær og dennes personlige udsending gør for at bistå parterne med at opnå en politisk løsning, der er retfærdig, holdbar og gensidigt acceptabel. I den brevveksling, der ledsager dette forslag, mindes der om EU's holdning til Vestsahara.

Teksterne, som forhandlerne er nået til enighed om efter flere forhandlingsrunder, omfatter selve aftalen, hvorved der etableres en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko ("fiskeriaftalen"), der erstatter aftalen fra 2007, en

¹ EUT L 141 af 29.5.2006, s. 1, EUT L 78 af 17.3.2007, s. 31.

² EUT L 328 af 7.12.2013, s. 2, EUT L 228 af 31.7.2014, s. 1.

³ EFT L 70 af 18.3.2000, s. 2.

⁴ Vedtaget på den 3612. samling i Rådet (Landbrug og Fiskeri) den 16. april 2018.

⁵ Domstolens dom af 27. februar 2018, Western Sahara Campaign UK, C-266/16, EU:C:2018:118.

ny gennemførelsesprotokol, et bilag og tillæg samt en brevveksling. Disse tekster blev paraferet den 24. juli 2018.

Protokollen omfatter en periode på fire år fra dens anvendelsesdato som fastsat i protokollens artikel 16. Den nye fiskeriaftale ophæver fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, der trådte i kraft den 28. februar 2007. Den indeholder mulighed for midlertidig anvendelse før indgåelse; det er imidlertid ikke fundet nødvendigt at foreslå en sådan midlertidig anvendelse. Målet med den nye aftale er at afspejle principperne i 2009-reformen: god forvaltningspraksis inden for fiskeri og bæredygtighed, respekt for menneskerettighederne, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling. Ændringen af aftalen er også nødvendig for at efterkomme Domstolens dom af 27. februar 2018 og skabe retsgrundlaget for anvendelse af aftalen på de farvande, der støder op til Vestsaharas territorium.

I overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne gives der i fiskeriaftalen garantier for en retfærdig geografisk fordeling af de socioøkonomiske fordele, der står i forhold til fiskeriet, og som følger af anvendelsen af aftalens samlede finansielle bidrag (dvs. både den finansielle kompensation for adgang, sektorstøtten og de afgifter, som rederne betaler). Disse garantier omfatter navnlig tilsyn med tildelingen af disse midler og deres anvendelse, som varetages af Den Blandede Komité, der er nedsat ved aftalen, og hvori begge parter er repræsenteret. Desuden er der fastsat bestemmelser om regelmæssig rapportering fra Marokkos side om de foranstaltninger, der er iværksat inden for rammerne af denne aftale.

Endelig ledsages dette forslag af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Rapport sur l'évaluation des bénéfiques pour la population du Sahara occidental de l'accord de partenariat dans le secteur de la pêche durable entre l'Union européenne et le Royaume du Maroc et son protocole de mise en œuvre, et sur la consultation de cette population" (Rapport om vurdering af fordelene for befolkningen i Vestsahara ved partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko og den tilhørende gennemførelsesprotokol, og om høring af befolkningen). Rapporten indeholder en vurdering af de potentielle virkninger af aftalen og den tilhørende protokol for den bæredygtige udvikling, navnlig hvad angår konsekvenserne for den berørte befolkning og udnyttelsen af naturressourcerne i de pågældende territorier samt et resumé af høringen af disse befolkninger i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne, hvoraf det fremgår, at inddragelsen af befolkningen er et afgørende element i processen med at forny fiskeriaftalen. I protokollen er der fastsat fiskerimuligheder for 128 fartøjer i 6 kategorier:

- 2 kategorier af ikke-industrielt fiskeri i den nordlige del af zonen: pelagisk notfiskeri (kategori 1, 22 fartøjer) og fiskeri med bundsat langline (kategori 2, 35 fartøjer)
- ikke-industrielt fiskeri i den sydlige del af zonen med line og stang (kategori 3, 10 fartøjer)
- demersalt fiskeri med bundtrawl og bundsat langline (kategori 4, 16 fartøjer)
- ikke-industrielt tunfiskeri med stang (kategori 5, 27 fartøjer)
- pelagisk industrielt fiskeri med pelagisk eller semipelagisk trawl og med not (kategori 6, 18 fartøjer). I denne kategori er de tilladte fangster med EU-fartøjer begrænset til et beløb, der er forskelligt fra år til år i protokollens anvendelsesperiode.

Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Det vigtigste mål med aftalen og den nye tilhørende protokol er gennem et partnerskab at skabe et bæredygtigt fiskeri og give fiskerimuligheder til EU-fartøjerne i den fiskerizone, der er fastsat i protokollen. Fiskerimulighederne er fastsat på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og, er hvad angår fiskeri efter de stærkt vandrende arter, i overensstemmelse med henstillingerne fra Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Den nye protokol tager hensyn til resultaterne af en evaluering af den foregående protokol (2014-2018) og en undersøgelse af mulighederne for at indgå en ny protokol. Begge blev foretaget af eksterne eksperter. Protokollen vil også gøre det muligt for Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko at styrke deres partnerskab for at fremme den bæredygtige udnyttelse af fiskeressourcerne i fiskerizonen og støtte Kongeriget Marokkos bestræbelser på at udvikle sin blå økonomi. Disse elementer er i overensstemmelse med målsætningerne og kravene i den fælles fiskeripolitik⁶.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forhandlingerne om fiskeriaftalen er et led i Unionens politik udadtil, og der tages navnlig hensyn til Unionens mål vedrørende respekt for de demokratiske principper og menneskerettighederne. Den er i overensstemmelse med de bestræbelser, som FN's generalsekretærs og dennes personlige udsending gør for at bistå parterne med at nå frem til en retfærdig, varig og gensidigt acceptabel politisk løsning, der kan muliggøre selvbestemmelse for Vestsaharas befolkning inden for rammerne af og i overensstemmelse med målene og principperne i FN-pagten, som fastlagt i resolutionerne fra FN's Sikkerhedsråd, navnlig resolution 2152 (2014), 2218 (2015), 2385 (2016), 2351 (2017) et 2414 (2018). Indgåelsen af fiskeriaftalen foregriber ikke resultatet af den politiske proces om Vestsaharas endelige status.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• **Retsgrundlag**

Det valgte retsgrundlag er traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det i artikel 43, stk. 3, fastsættes, at Rådet vedtager fordelingen af fiskerimuligheder på forslag fra Kommissionen.

• **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Unionen har enekompetence på området.

3. RESULTATERNE AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen foretog i 2017 en efterfølgende evaluering af protokollen for 2014-2018 til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, samt

⁶ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

en forudgående evaluering af en eventuel fornyelse af protokollen. Resultaterne af evalueringen er angivet i et særskilt arbejdsdokument⁷.

Det blev i evalueringen konkluderet, at Unionens fiskerisektor er klart interesseret i at kunne fiske i den af protokollen omfattede fiskerizone, og at en fornyet protokol vil styrke tilsynet, kontrollen og overvågningen og bidrage til en bedre forvaltning af fiskeriet i regionen.

- **Høring af interesserede parter**

Medlemsstaterne, sektorrepræsentanter, internationale civilsamfundsorganisationer samt Kongeriget Marokkos fiskerimyndigheder og civilsamfundsrepræsentanter blev hørt som led i evalueringen. Der fandt også høringer sted inden for rammerne af Det Rådgivende Råd for Højsøflåden, ligesom Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) har hørt de berørte befolkninger i Vestsahara for at sikre, at disse havde mulighed for at fremsætte bemærkninger om udvidelsen af partnerskabet til at omfatte farvandene ud for Vestsahara, og at de nyder godt af fiskeriaftalens socioøkonomiske fordele i en udstrækning, der er proportional med fiskeriet. En rapport med en evaluering af fordelene for disse befolkninger og af de gennemførte høringer er knyttet til dette forslag i form af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Rapporten viser, at de socioøkonomiske fordele af fiskeriaftalen vil være til gavn for de berørte befolkninger, og at den vil have en positiv indvirkning på den bæredygtige udvikling af naturressourcerne. De socioøkonomiske og politiske aktører, der deltog i høringen, gik ligeledes klart ind for indgåelse af fiskeriaftalen, selv om Front Polisario og andre aktører af principielle grunde afviste at deltage i høringsprocessen. Det kan derfor konkluderes, at Kommissionen i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten har truffet alle rimelige og mulige foranstaltninger i den aktuelle kontekst for på passende vis at inddrage de berørte befolkninger.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har gjort brug af en uafhængig konsulent ved de efterfølgende og forudgående evalueringer i overensstemmelse med artikel 31, stk. 10, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede forordning har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den foreliggende procedure er iværksat sideløbende med procedurerne for Rådets afgørelse om undertegnelse på vegne af Unionen af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko samt Rådets afgørelse om dens indgåelse. Denne forordning finder anvendelse, så snart det er muligt at fiske i henhold til aftalen, dvs. på datoen for anvendelse af aftalens gennemførelsesprotokol.

⁷

https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/publications/evaluation-report-morocco_fr.pdf
SWD(2018) 1 final : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?qid=1535624240760&uri=CELEX:52018SC0001>

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko og den tilhørende gennemførelsesprotokol

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på Den Europæiske Unions vegne ført forhandlinger om en ny partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko ("fiskeriaftalen") samt om en ny gennemførelsesprotokol til fiskeriaftalen og en brevveksling, der ledsager aftalen.
- (2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2018/xxx⁸ blev den nye fiskeriaftale, dennes nye gennemførelsesprotokol og den brevudveksling, der ledsager fiskeriaftalen, undertegnet den [insérer la date de la signature] med forbehold af senere indgåelse.
- (3) Gennemførelsesprotokollen har en varighed på fire år fra dens anvendelsesdato som fastsat i protokollens artikel 16.
- (4) Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne for hele den periode, hvor fiskeriaftalens gennemførelsesprotokol anvendes.
- (5) Denne forordning bør anvendes fra samme dato som fiskeriaftalens gennemførelsesprotokol —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fiskerimulighederne i henhold til gennemførelsesprotokollen til aftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko fordeles således mellem medlemsstaterne:

⁸ EUT L xx af xx.xx.xxxx, s. xx.

Fiskerikategori	Fartøjstype	Medlemsstat	Licenser eller kvoter	
Ikke-industrielt pelagisk fiskeri i den nordlige del af zonen	Notfartøjer < 150 GT	Spanien	22	
		Portugal	7	
Ikke-industrielt fiskeri i den nordlige del af zonen	Langlinefartøjer med bundline < 40 GT	Spanien	25	
		Portugal	7	
Ikke-industrielt fiskeri i den sydlige del af zonen	Langlinefartøjer med bundline \geq 40 GT < 150 GT	Portugal	3	
		Spanien	10	
Demersalt fiskeri	Langlinefartøjer med bundline \leq 150 GT	Spanien	7	
		Portugal	4	
		Trawlfartøjer \leq 750 GT	Spanien	5
		Samlet \leq 3 000 GT	Italien	0
Tunfiskeri	Stangfartøjer	Spanien	23	
		Frankrig	4	
Industrielt pelagisk fiskeri	85 000 ton det første år	Første år: 85 000 ton		
	90 000 ton det andet år	Tyskland	6 871,2 t	
	100 000 ton det tredje og det fjerde år	Litauen	21 986,3 t	
	Fordeling på fartøjer, der har tilladelse til at fiske:	10 fartøjer \geq 3 000 GT og < 7 765 GT	Letland	12 367,5 t
		43 fartøjer \geq 150 og < 3 000 GT	Nederlandene	26 102,4 t
		4 fartøjer < 150 GT	Irland	3 099,3 t
			Polen	4 807,8 t
		Det Forenede Kongerige	4 807,8 t	
		Spanien	496,2 t	
		Portugal	1 652,2 t	
		Frankrig	2 809,3 t	
		Andet år: 90 000 ton		
		Tyskland	7 275,4 t	
		Litauen	23 279,6 t	
		Letland	13 095,0 t	
		Nederlandene	27 637,9 t	
		Irland	3 281,6 t	
		Polen	5 090,6 t	
		Det Forenede Kongerige	5 090,6 t	
		Spanien	525,4 t	
	Portugal	1 749,4 t		
	Frankrig	2 974,5 t		
	Tredje og fjerde år: 100 000 ton			
	Tyskland	8 083,8 t		
	Litauen	25 866,3 t		

Letland	14 550,0 t
Nederlandene	30 708,8 t
Irland	3 646,3 t
Polen	5 656,3 t
Det Forenede Kongerige	5 656,3 t
Spanien	583,8 t
Portugal	1 943,8 t
Frankrig	3 305,0 t

2. Forordning (EU) 2017/2403 finder anvendelse med forbehold af aftalen og protokollen.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den dato, hvor gennemførelsesprotokollen til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko finder anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*